

munale Raad som Grundlag for en Forfatningsomdannelse, stillede vi ved tredie Behandling et Forslag i denne Retning. Til dette Forslag sluttede Socialdemokratiet sig, og der er saaledes fra 3 Partier her i Folketinget udtalt Villighed til eventuelt at danne Landstinget paa dette Grundlag. Jeg skal nu yderligere pege paa, at ogsaa et Medlem af Højre, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), da han talte om Landstingets Omdannelse, henviste til, at der kunde være Rimelighed for ligesom i Sverige at søge Landstinget dannet paa de kommunale Raad.

Samtidig har Spørgsmaalet om Folketingets Sammensætning under en Omdannelse af Tingene ogsaa fundet saa megen Samstemning og Enighed, at man kan sige, at Tiden er moden til Forberedelse. Der er fra alle Sider i Venstre erklæret, at der er Villighed til under Forudsætning af Landstinget Omdannelse og den privilegerede Valgrets Afskaffelse at forhandle om Forholdstalsvalgmaadens Indførelse, særlig efter at Forslaget om at kombinere Forholdstalsvalg med Valg i Enmandskredse er kommet frem. Om denne Valgmaade har den højtærede Finansminister udtalt sig med stor Sympati. Den er fremsat her i Tinget af et Medlem, der hørte til en af de daværende tre ved Delegation forenede Venstregrupper. Og endelig have de Frikonservative, der ikke tidligere have vist sig som Tilhængere af Forholdstalsvalgmaaden, nu i Aar i Landstinget erklæret, at naar Forholdstalsvalgmaaden kunde tænkes at blive kombineret med Valg i Enmandskredse, vare de ogsaa rede til at forhandle derom. Altsaa synes der mig at være et godt Grundlag for en Forberedelse af en Forfatningsrevision i de Udtalelser, som ere fremsatte af forskellige Partiers Ordførere her i Tinget.

Jeg skal da yderligere kun sige, at det forekommer mig, at hvis den højtærede Regering afviser en saadan Forberedelse med den ene eller den anden Motivering, stiller den sig saa køligt overfor Forfatningssagen, at det Spørgsmaal uvilkaarligt maa opstaa, om ikke den Artikel i „Lolland-Falsters Folketidende“, som jeg før oplæste, er det egentlige Udtryk for Regeringens Politik. Jeg skal yderligere pege paa, at naar man saa stærkt har vakt en Forventning blandt de politisk interesserede Kvinder om, at den politiske Valgret for Kvinder var noget, som Regeringen vilde søge gennemført, og at just den Vej, som Regeringen havde valgt, vilde være den, der førte hur-

tigst til Maalet, saa vilde det være ejendommeligt, om Regeringen da vilde afslaa at gaa ind paa denne samlede Grundlovsrevisionsvej, naar just det Parti i Landstinget, der kan gøre Udslaget i denne Sag, de Frikonservative, har udtalt, at de nære absolut Sympati for Kvindernes Valgret, men at de ikke ville forhandle denne Sag enkeltvis, men kun i Forbindelse med en samlet Grundlovsrevision. Derved vilde den Formodning opstaa, om Regeringen i Virkeligheden mener det saa overmaade alvorligt med sin Interesse for Kvinders Valgret.

Det forekommer mig, at denne Sag nu igennem de 5—6 Aars Behandling, vi have underkastet den her i Tinget, maa være naaet saa vidt, at der kunde være Grund til at spørge, om ikke den Vej, som til forskellige Tider har været drøftet her, en Behandling i en Rigsdagskommission, vilde være den, der fremmede Sagen bedst. Socialdemokratiet har jo tidligere fremsat Forslag om en saadan Kommission. Vi fra vor Side stillede os, da dette Forslag første Gang fremkom, saaledes, at vi, uden at tage direkte Stilling dertil, mente, at det var rigtigst, at et Parti her i Tinget fremsatte sine Grundlovstanker. Forslaget om Kommissionen kom slet ikke til Afstemning, og der blev følgelig ingen Anledning til at tage særlig Stilling til det. Vi have derefter i Overensstemmelse med, hvad der den Gang udtaltes, fremsat et Forslag, der viste vore Forfatningstanker, men dette Forslag er jo ikke naaet ud over dette Ting, og det andet Forslag, der er fremsat om et begrænset Forfatningsarbejde, er standset i det andet Ting i Aar. Ganske uanset, hvorledes man kunde tænke sig den fortsatte Behandling af Regeringens Forslag om Valgrettens Udvidelse, og selv overfor den Mulighed, at dette Forslag kunde bevares og føres videre frem, forekommer det mig, at en Forberedelse af en videre Behandling i en Forfatningskommission bør tages under Overvejelse.

Under den sidste Behandling af denne Sag her i Folketinget spurgte jeg den højtærede Konseilspræsident, hvorledes han vilde stille sig til parallelt med det Forslag, han havde fremsat i Folketinget, at lade en Kommission forberede den større Grundlovsrevision. Den højtærede Konseilspræsident svarede med at spørge om, hvorledes Landstinget vel vilde stille sig, naar man, samtidig med at man sendte dette Forslag op til det, erklærede, at man vilde forberede en større Forfat-